

Гендерна політика - зміна етичних парадигм

Categories : [Варто прочитати](#), [Різне](#)

Date : 20/06/2017



Гендерна політика під поняттям “гендер” (“соціальна стать”) просуває нові етичні парадигми, які руйнують інституцію традиційної сім’ї. Гендер є науковим обманом, який стався у руках світових глобалістів інструментом справжньої диктатури та дискримінації християн.

Визначення терміну “гендер”

Під штучним поняттям “гендер” у світі розгорнулася агресивна боротьба проти сімейних цінностей та самої людської природи. Спочатку “гендер” (“gender”) використовувався в англійській мові для розрізнення граматичних родів слів. На Всесвітній конференції з проблеми народонаселення в Каїрі в 1994 році та на Всесвітній жіночій Конференції в Пекіні у 1995 році феміністки різними маніпуляціями проштовхнули гендер на заміну слова “біологічна стать” (sex), щоб статева відмінність між чоловіком і жінкою стала питанням добровільного суб’єктивного вибору. Отож, “гендер” – це “соціальна стать”, результат психологічних та соціальних факторів.

За допомогою резолюцій ООН та ЄС це поняття стало політичною стратегією в окремих державах. Тепер кожен має мати змогу вибирати, ким він є – чоловіком чи жінкою, та визначати свою сексуальну ідентичність як ЛГБТ (лесбійки, гомосексуалісти, бісексуали, транссексуали) або ще якимось – і робити так можуть уже школярі. Слід пригадати, що гендерна рівність була проголошена однією з 8 цілей тисячоліття ООН. Її програма направлена на зміну “моральних парадигм” та на зміну “образу людини”.

Жінка-філософ Джудіт Батлер (Judith Butler), очільний ідеолог гендерної революції, розуміє це так: *“Біологічна стать” є ідеальним конструктом, який із часом примусово матеріалізується. Це не простий факт або статичний стан тіла, а процес, у якому регулятивні норми матеріалізують “біологічну стать” і досягають цієї матеріалізації вимушеним постійним повторюванням тих норм*”. Людською мовою: я чоловік чи жінка лише тому, що мені це примусово насадили. Дивовижним чином такі висловлювання отримують вагу та дієвість, якщо їх закутують у філософську термінологію, так що і впізнати годі.

Філософські коріння гендеру

За гендерною політикою приховується диктатура гендерної ідеології, яка пропагує культуру гомосексуалізму. Гендерна політика має за мету не свободу або толерантність до представників ЛГБТ орієнтацій, а реальну соціальну революцію – створити новий тип людини з гендерною ідентичністю.

Гендерна політика має свої коріння в модерній психології та філософії релятивізму. Ключовими твердженнями цієї філософії є: ми не можемо пізнати добро та правду. А тому добро й правда не можуть вважатися обов’язковими засадами нашого суспільного життя у свободі. Той, хто пробує дізнатися, що є добрим та істинним, отримує ярлик нетолерантного та фундаменталіста, а тому таку особу треба побороти.

Для філософії релятивізму, яка відображає мислення часу, не має іншої правди, ніж правда більшості. Людина стає мірилом усіх речей! Релятивізм відкидає совість, об’єктивну та абсолютну Правду, якою є Бог.

Найважливіше поле битви релятивізму сьогодні є сексуальність людини. Європа і Америка були побудовані на моральних та християнських законах. Норми сексуальності були прописані не лише у цивільних та церковних законах, але були глибоко закорінені у серці та свідомості людей. Усі розуміли, що є у людській сексуальності природнім, а що є грішне і збочене. Християнство рахується з реальністю та правдою.

Трагічна історія гендерної теорії

Гендерна теорія про т. зв. зміну “соціальної статі” зродилася в 60-х роках. Її винахідником вважається Джон Мані (1921-2006), психіатр у лікарні Джонса Гопкінса (John Hopkins Hospital) в Балтиморі (США). Він перший сформулював теорію, згідно якої біологічна стать чоловіка і жінки не є результатом природних законів, генетики і гормонів, але є соціальним витвором та визначається згідно того, як оточення і суспільство формує та виховує дітей. В 1965 році у Балтиморі Джон Мані заснував першу клініку хірургічної зміни статі під назвою Клініка Гендерної Ідентичності (Gender Identity Clinic). Ця клініка стала приготуванням для гендерної теорії.

Джон Мані як „науковий доказ” своїх тверджень наводив приклад хлопця на ім’я Девід Раймер. У віці 2 років, під час обрізання і внаслідок недбалої хірургічної операції, він позбавився статевого органу. З цієї причини батьки вирішили дати свого сина на операцію по зміні статі. Вони були прийняті доктором Мані, який бачив тут грандіозну можливість для підтвердження своєї теорії з двох причин: хлопчик народився здоровим, а особливо, що є близнюком і це дало б можливість порівняти його з братом. Після операції Мані терапевтично стежив за Девідом більше 10 років і намагався

психологічно утверджувати його в тому, що він є дівчиною, а не хлопцем. Батьки змінили ім'я сина на Бренд, вдягали і говорили як до дівчинки.

Тим часом, в 1972 році, лікар пише численні статті і доповіді, де поширює результати своїх досліджень, гаслом: «Зміна Бренди є завершена, дівчинка є щаслива!» Лікар став просто героєм. Його книжка «Чоловік, жінка, хлопець, дівчина» стали успішним університетським підручником. На академічному рівні багато підручників до психології та соціології у вступі використовували приклад Девіда-Бренди, щоб підтвердити, що стать набувається через розуміння. Таким чином брехлива “наукова” теорія пішла вже в практику.

Доктор Мані у своїх наукових публікаціях замовчував жорстоку реальність та свої злочини. Ситуація в домі Раймер була зовсім іншою. А саме, від часу операції хлопець сприймав поведінку лікаря і своїх батьків як тиранію. Його поведінка в школі зовсім не відповідала поведінці дівчини: поводився і говорив як чоловік, був закритим та мовчазним, захищався кулаками від однокласників свого брата, крав їм іграшки та одяг... Стурбовані вчителі часто викликали батьків з причини його поведінки так мало дівчачої і радили звернутися до психолога.

В тому часі Джон Мані наполягав, щоб батьки залишили роботу, продали все, та, щоб переїхали жити у вагончик в ізольованій та малозаселеній місцевості. І навіть ця рада була сліпо виконана родиною Раймер. Давид-Бренда надалі поводився безладно, а разом з ним і ціла сім'я: брат – став агресивним до однолітків, батько – почав без міри випивати, мати – намагалася зробити самогубство. Батьки зовсім не підозрювали, що лікар застосовує на них моральний тиск та різні психологічні маніпуляції, а тим більше, що медик проводить жахливий «науковий експеримент» над їх дитиною. Після цього доктор Мані знову наполягає, щоб хлопцеві зробити остаточну операцію статевих органів, але він відмовляється та вдається до гормональної терапії. Щоб скрити груди і боки Девід починає багато їсти. Від цього моменту вирішує поводитися як чоловік. Ні хірургія, ні соціалізація не змогли зробити з Девіда дівчинку!

Коли Девіду було 13 років, батько розповів всю його історію. Для нього це був величезний шок. Він навіть робив спробу самогубства. Після певного часу сорому та терпіння хлопець змінив назавжди ім'я Бренд на Девід. Йому роблять ряд хірургічних операцій для відновлення чоловічої статі. В 1989 році одружується з Мері, молодою жінкою, яка є вже матір'ю трьох дітей. Згодом Девід вирішує дати скаргу на доктора Мані за драматичний та жахливий експеримент, який був здійснений на ньому. Він розповідає всю свою історію журналісту Джоні Келлапінто, який публікує книгу під назвою «Як його створила природа: хлопець, що виховується як дівчинка».

В 2004 році, маючи 38 років, Девід закінчив життя самогубством – застрелився з мисливської рушниці. Його брат Браян – позбавив себе життя за допомогою таблеток за рік до цього. Незважаючи на таку родинну трагедію, про яку свідомо замовчувалося, теорія Джона Мані запустила гендерну машинерію в академічне та політичне поле.

Гендер – науковий обман

У 50-60 роках гендерну теорію пробували зодягнути в наукові рамки. Світові глобалісти залучили до цього усі свої наукові інститути та фінансові фонди. Наприклад, Фонд Рокфеллера фінансував дослідження Альфреда Кінзі (Kinsey), який суттєво доклався до виникнення сексуальної революції. Згодом він був викритий як науковий брехун та розбещувач дітей (див. книга Джудіт Райсман, www-drjudithreismann.org). Ситуація з

Джоном Мані була аналогічною. Як вказує Габріела Кубі у своїй книзі “Гендер виклики і загрози” він виступав за “груповий та бісексуальний секс, вербував дітей для так званих “fucking games” та класифікував екстремальні сексуальні збочення, аж до вбивства, всього лиш як “парафілії”, як відхилення у вподобаннях”. На його “науковий доказ” теорії зміни статі посилялися довгий час.

В 1968 році психолог Столлер ввів термін “гендер” до наукової термінології. Він вважав, що легше змінити стать хірургічним шляхом, ніж психологічними методами змінити “гендерну ідентичність”, тобто стать, яку людина сама собі обрала.

Науковий обман поширився в область науки та до міжнародної і національної політики. Лобісти ЛГБТ почали заводити гендерні студії у багатьох престижних університетах світу. Так проводиться демагогія брехні. З якими цінностями виховується сучасна молодь? Мішенню світової масонської еліти є молода генерація. Один філософ підкреслював: “Від того, що сьогодні думають в університетах залежить те, що завтра відбуватиметься на площах та вулицях”.

Уся гендерна політика ООН, США та ЄС побудована на фальшивих наукових дослідженнях. Маючи підтримку Міжнародних організацій та фондів, ця гендерна машинерія, поневолює щоразу більше народів світу. Десятиліттями твердили: гомосексуальність вроджена. Мартін Даннекер, який сам був протагоністом гомо-лобі, в своєму “сексологічному висновку по гомосексуальності” пише: “Всі проведені в минулому намагання закріпити гомосексуальність на біологічному рівні можна вважати невдалими” (див. Г.Кубі “Гендер загрози і виклики”, с.46). Тому реальним аргументом ЛГБТ лобі є лише право на вільний вибір.

Сучасна наука про “біологічну стать”

Біологічна стать є глибоко вписана в природі людини. Цей факт підтверджує сьогодні здорова психологія, медичні та клінічні дослідження, генетика, психіатрія, біологія.

Психологія: Карол Джіллган, відома як науковець психології, у своїх наукових досліджах демонструє, що реакція на ті ж самі етичні проблеми хлопців і дівчат вже від 11 років є радикально різними.

Медичні та клінічні дослідження: Медичні та клінічні дослідження головного мозку довели, що існують вроджені відмінності між чоловіком і жінкою, а саме у використанні мозку цими двома статями та в ефекті гормонів.

Генетика: Згідно природного процесу, кожна людина має генетичну (біологічну) стать, ідентифіковану в ДНК, яка встановлюється від моменту зачаття і відповідає хромосомам XX для жінки та XY для чоловіка. З генетичної статі впливає статеві залози відповідальні за розвиток репродуктивних органів та другорядні статеві ознаки, які дають жінці т.зв соматичну стать. Тому з генетичної, залозевої і соматичної статі виходить сексуальна ідентичність, яка в свою чергу впливає на сексуальну орієнтацію особи до протилежної статі.

Ось переконливий приклад, який може допомогти зрозуміти це краще – можемо уявити компоненти вищезгаданої людської статі, як хребці хребта, завдяки яким наше тіло робить рухи. Якщо там порушиться природна гармонія, то виникають патології, такі як сколіоз, кіфоз і лордоз.

Це можемо порівняти до людської сексуальності: якщо різні аспекти, що стосуються комплексного процесу статевого формування не є з'єднані в гармонійний спосіб між собою, будемо мати патології, безладдя і розлади людської статі.

Психіатрія: Доктор Паул Р. МакГаг (Paul R. McHugh), один з багатьох авторитетних психіатрів світового рівня, з майже 50-ти літнім досвідом професійної практики, заявив, що трансгендер – це «ментальний розлад і, що зміна статі є біологічно неможливою». У своїй статті, опублікованій в «Wall Street Journal», американський психіатр розкриває різні статичні дослідження, які показують, що кількість самогубств серед осіб трансгендер у 20 разів перевищує самогубства серед осіб за біологічною статтю. Він цитує досліді Vanderbilt University і Portman Clinic (Лондон), які виявляють, що серед 70% випадків, тарнсгендерні відчуття спонтанно зникають на протязі часу.

Основну відповідальність такого процесу нормалізації сексуального відхилення, доктор МакГаг поклав на адміністрацію Обама, Голівуд та ЗМІ, які свідомо: «Просовують трансгендеризм, як нормальну річ, чим вони не роблять добра ні громадськості, ні трансгендерам, трактуючи їхнє ментальне замішання, швидше як право, яке захищене законом, ніж як розумовий розклад, який вимагає розуміння, обслуговування та превенції».

«Розклад особи трансгедер, – продовжує доктор доктор МакГаг – базується на факті психологічного відчуття відносно власної сексуальності, яка не відповідає фізичній реальності свого тіла, тобто власній чоловічості і жіночості, які дані від природи. В науковій мові це називається «gender dysphoria». Йдеться про розлад подібний до анорексії, в якій, дивлячись у дзеркало, особа небезпечно худа, бачить в собі завжди «надлишок ваги», або до дисморфії, в якій ця особа відчуває себе фізично іншою від тієї, якою вона є насправді».

Гендерні ідеологи приховують інформацію про те, що такі порушення можна вилікувати, та борються з кожним, хто це стверджує або ж пропонує відповідну терапію, – через цькування, дискредитацію в ЗМІ та всі можливі дискримінації.

Що ж таке “гендерна ідентичність”?

Відповідно до гендерної теорії люди в суспільстві повинні відрізнятися не за біологічною статтю, як це було впродовж усіх століть, але передовсім за соціальною статтю. Відома американська активістка гендерної ідеології Лінн Конвей стверджує: “Коли ви хочете дізнатися, яку стать має людина, запитайте її про це”. Біологічний рід, тобто чоловічий і жіночий, більше не повинен бути розпізнавальним критерієм, бо це було б дискримінацією за ознакою сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності. Його місце має зайняти стать, яку людина вибере сама собі.

Згідно Резолюції ПАРЕ 1728 (2010) у пункті 16.11.2 передбачено забезпечити гендерну ідентичність особи: “офіційними документами, які більш відповідають гендерній ідентичності індивіда, без попереднього зобов’язання пройти стерилізацію або інші медичні процедури, такі як операції зі зміни статі, зміни функцій та гормональної терапії”.

Легалізація документа “Сексуальне Виховання у Європі” (2010)

Однією з форм пропагування гендерної ідеології у країнах ЄС став предмет т.зв. «сексуального виховання» у дитсадках і школах. Були розроблені цілі програми і підручники для дітей віком від 4 до 15 років. Цьому послужив документ «Сексуальне Виховання у Європі», який був редагований в 2010 році. Він містить більше 50-ти сторінок і був випрацюваний «Федеральним Центром Виховання до Здоров'я» в м. Кельні (Німеччина) і керований ВООЗ під редакцією 20 експертів.

До 2015 року вищезгаданий документ поширився у 53 країнах світу. Програма «Сексуального виховання в Європі» передбачає 6 вікових етапів:

- Від 0-4 років: пояснюють дітям як робиться мастурбація – особиста та з іншими, а також з особою тієї ж самої статі;
- Від 4-6 років: програма заохочує приймати гомосексуальну орієнтацію, як відповідну до природи людини;
- Від 6-9 років: пояснюється дітям про різні способи контрацепцій;
- Від 9-12 років: роз'яснення як правильно використовувати презервативи, спіральні та протизаплідні таблетки, включаючи абортівні;
- Від 12-15: вивчають як перервати не бажану вагітність (аборт);
- Після 15 років: програма подає аборт як право підлітка, яке визволяє його від передчасного утворення сім'ї.

Цей документ, на законодавчому рівні, нав'язує дітям розпусту та моральний розлад, починаючи з раннього віку. Дитина в 4 роки є неспосібна розрізняти та вільно вибирати добро чи зло. Тому теоретичне/практичне навчання мастурбації з собою, або в товаристві з іншими і навіть з особою тієї самої статі є психологічним/практичним насильством, від якого чотирьох річна дитина не може захиститися. Отже йдеться про легалізовану педофілію, поставлену, як шкільну програму, під формою «сексуального виховання». На сьогоднішній день, в країнах Європейського Союзу, на багатьох батьків за відмову посилати своїх дітей на такі уроки, накладені адміністративні стягнення. Були відомі факти, коли батьки та про-сімейні організації організовували маніфестації, протестували, писали звернення до влади, щоб скасувати “сексуальне виховання”.

Сексуальні відхилення у світлі Біблії

Св. Письмо багаторазово та з найбільшою суворістю засуджує гріх проти природи (гомосексуалізм, лесбійанство, транссексуалізм, педофілію, ...), називаючи їх гидотою. «З чоловіком не сходитимешся, як сходишся з жінкою: це гидотна (...) Кожен бо, хто допуститья якоїсь із тих гидот, – кожен такий буде викоренений з-поміж людей своїх» (Лев. 18:22,29).

«Коли чоловік зійдеться з чоловіком так, як із жінкою, обидва вчинили гидоту; смертю мусять їх покарати; кров їхня на них» (Лев. 20:13).

Кричущим є історія жителів міста Содоми і Гомори, які були спалені вогнем і сіркою за гріхи проти людської природи. «Далі Господь сказав (Аврааму): «Скарги, що здійснюються з Содому і Гомори, вельми великі і гріх їхній дуже тяжкий» (...) Тоді мужі (ангели) промовили до Лота: «Хто тут іще з тобою? Зять, сини, дочки, хто б не був з твоїх у місті, виведи їх із цього місця, бо ми зруйнуємо це місце, тому що великі скарги знялися проти них перед Господом (...) тоді Господь зіслав на Содом та Гомору дощ із сіркою й вогню Господнього з неба і винищив ті міста й усю долину та й усіх мешканців цих міст із тим, що росло на землі. (...) Авраам же, вставши вранці, пішов на місце, де стояв був перед Господом, і глянув у бік Содому і Гомори й усієї долини та й бачить: аж

ось дим із землі йде вгору, наче кіптява з печі» (Бут. 18:20; 19:12-13, 24-28).

«Під час моїх подорожей – потвердив перед своїми суддями мученик Піоній (+250) – я пройшов усю Юдею, я перейшов через Йордан і я міг спостерігати цю землю, яка аж до сьогодні має знаки Божого гніву (...) Я бачив дим, який ще сьогодні підіймається зі своїх руїн і ґрунт, якого вогонь перемінив у попіл, я бачив цю землю усю побиту посухою та неплідністю. Я бачив Мертве Море зі своєю водою, яка поміняла природу: засолилася зі страху Божого і не може кормити живі істоти» (Акти мучеників, ст. 112-113).

Новий Завіт потверджує це засудження. Апостол Павло, в деякий місцях своїх листів, дає нам глибоке пояснення зруйнування Содоми і Гомори. Він поєднує гомосексуалізм з беззаконням, ідолопоклонством та вбивством, кажучи, що такі царства Божого не успадкують (пор., I Кор. 6:9-10). «Тому й передав їх Бог за похотями їхнього серця на нечистоту, щоб вони самі сквернили власні тіла між собою. Вони замінили Божу правду на неправду і честь віддавали і служили створінню радше, ніж Творцеві, котрий благословен повіки. Амінь . За це ж і видав їх Бог пристрастям ганебним, бо їхні жінки змінили природні вживання на протиприродні; так само і чоловіки, полишивши природні вживання з жінкою, розпалилися своєю пожадливістю один до одного, чинячи ганьбу, чоловіки на чоловіках, і приймаючи на собі самих належну плату свого блуду.(...) Вони, хоч спізнали Божий присуд, що, хто таке чинить заслуговує на смерть, не тільки це роблять, але й схвалюють це в тих, що таке чинять» (Рм. 1: 24-32).

«Так само Содом і Гомора з сусідніми містами, – які, подібно до них, віддались були розпусті й кинулися за іншим тілом, – лежать як приклад, скарані вічним вогнем » (Юд. 7)

Святі про гомосексуалізм

Святі неодноразово вияснювали навчання Церкви у світлі Біблії засуджували гомосексуалізм. Між першими, хто про це заявив, був св. Августин (354-430): «Злочини, що є проти природи, наприклад ці зроблені содомітами, мусять бути засуджені і покарані повсюди і завжди. Навіть коли б їх вчинили всі люди, вони були б співучасниками самого Божого засудження. Бог не створив людей, щоб вони вчинили таке беззаконня проти самих себе. Коли йдеться за збоченою пристрастю, спотворюється сама природа створена Богом. Порушується сама єдність, яка має бути між Богом і нами» («Сповідь», III, 8).

Св. Іван Золотоустий (344-407): «Пристрасті є всі ганебні, тому що душа є більш зіпсована та деградована від гріхів, ніж тіло від хворіб, але найбільше зі всіх пристрастей є пристрасть між чоловіками (гомосексуалізм...)». «Пристрасті гомосексуалістів не тільки є сатаністичні, але їхнє життя є демонічне».

Св. П'єр Дам'яні: «Ця пристрасть не є зовсім поважана за звичайну, тому що перевершує важкість усіх інших пороків».

Св. Бернард з Сієни: «Гріх проклятої содомії був зневажений усіма завжди, які жили згідно Бога».

Гендерна політика стала одною з програм світових глобалістів по зміні “образу людини”. Цей бунт проти Бога і Божого порядку реалізується через спокусу створити “нову гендерну людину” зі своєю системою цінностей та правд.

Гендерна політика є прямою загрозою для традиційної сім'ї та для цілого людства включно.

Джерело: [Сім'я під Покровом Богородиці](#)